

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3674/2019
06.11.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у прекршајном поступку против окривљеног АА из ..., Општина ..., кога заступа пуномоћник Милан Мратић, адвокат из ..., због прекршаја из члана 9. став 1. Закона о јавном реду и миру, одлучујући о ревизији окривљеног, изјављеној против пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељење у Нишу Прж 14594/19 од 24.07.2019. године, у седници већа одржаној 06.11.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија окривљеног АА из ..., Општина ..., изјављена против пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељење у Нишу Прж 14594/19 од 24.07.2019. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Неготину, Одељење у Мајданпеку Пр. бр. 642/19 од 16.05.2019. године, окривљени АА из ..., Општина ..., оглашен је одговорним за прекршај из члана 9. став 1. Закона о јавном реду и миру и осуђен на новчану казну у износу од 5.000,00 динара уз обавезу плаћања паушалних трошкова поступка у износу од 3.000,00 динара.

Прекршајни апелациони суд, Одељење у Нишу је пресудом Прж 14594/19 од 24.07.2019. године, усвојио жалбу подносиоца захтева Полицијске управе Бор, Полицијске станице у Мајданпеку и преиначио пресуду Прекршајног суда у Неготину, Одељење у Мајданпеку Пр. бр. 642/19 од 16.05.2019. године у делу одлуке о казни, тако што је окривљеном АА из ... за прекршај из члана 9. став 1. Закона о јавном реду и миру, уместо новчане казне од 5.000,00 динара изрекао новчану казну у износу од 20.000,00 динара, што ако окривљени не учини првостепени суд ће посебним решењем одлучити о начину извршења неплаћене новчане казне сходно члану 315. Закона о прекршајима. У непреиначеном делу жалба браниоца окривљеног је одбијена као неоснована и првостепена пресуда потврђена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, окривљени је изјавио ревизију. Ревизију изјављује лично.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Чланом 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 и 55/14), прописано је да овим законом се уређују правила поступка за пружање судске правне заштите по којима се поступа и одлучује у парницама, за решавање

спорова насталих поводом повреде права личности и спорова из породичних, радних, привредних, имовинскоправних и других грађанскоправних односа, осим спорова за које је посебним законом прописана друга врста поступка.

Према члану 85. став 3. ЗПП, странку мора да заступа адвокат у поступку по ванредним правним лековима изузев ако је сам адвокат.

Чланом 403. став 1. истог закона, прописано је да против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу да изјаве ревизију у року од 30 дана од дана пријема пресуде. Ревизија је увек дозвољена када је то посебним законом прописано (став 2).

У конкретном случају ревидент (окривљени АА из ..., Општина ...), побија правилност одлуке Прекршајног апелационог суда, Одељења у Нишу којом је одлучено о новчаној казни која му је изречена за учињени прекршај из члана 9. став 1. Закона о јавном реду и миру.

Имајући у виду да се против правноснажне пресуде другостепеног прекршајног суда може изјавити захтев за заштиту законитости на начин прописан у члановима 285. – 290. Закона о прекршајима, није могуће против другостепене пресуде донете у прекршајном поступку, изјавити ревизију према одредбама Закона о парничном поступку.

Парнични поступак се покреће тужбом. Предмет прекршајног поступка је тврдња овлашћеног тужиоца да је окривљени учинио радњу или пропуштање законом предвиђено као прекршајно дело односно преступ за који је одговоран. Услов за изјављивање ревизије у парничном поступку је постојање правноснажне другостепене пресуде парничног суда. Овде се ради о пресуди другостепеног прекршајног апелационог суда донетог у прекршајном, а не парничном поступку, па се на тај поступак примењују одредбе Закона о прекршајима и сходно одредбе Законика о кривичном поступку, а не одредбе Закона о парничном поступку. То даље значи да подносилац ревизије окривљени у прекршајном поступку, не може користити ванредна правна средства из Закона о парничном поступку за побијање правноснажне другостепене пресуде донете у прекршајном поступку, а која се тиче новчане казне. Осим тога, како је одредбама Закона о парничном поступку предвиђена обавезна постулатациона способност у поступку по ванредним правним лековима (ревизији), што значи обавезно заступање од стране адвоката, ревизија окривљеног би и по овом основу била недозвољена, будући да је изјављена од стране ревидента лично.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић